

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/1788**z dnia 8 października 2021 r.****zawieszająca ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/1784 na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 14 ust. 4,

po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 14 sierpnia 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe („dochodzenie”) dotyczące przywozu wyrobów walcowanych płaskich z aluminium („produkt objęty postępowaniem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”, „Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) ⁽²⁾.
- (2) W dniu 12 kwietnia 2021 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/582 ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe.
- (3) Dnia 13 lipca 2021 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ostateczne ujawnienie”). Ponadto zainteresowanym stronom przekazano ponadto dodatkowe ujawnienia ustaleń w dniu 13 sierpnia 2021 r. („pierwsze dodatkowe ostateczne ujawnienie”) oraz w dniu 3 września 2021 r. („drugie dodatkowe ostateczne ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznego i dodatkowego ujawnienia.
- (4) Po ostatecznym ujawnieniu Airoidi Metalli S.p.a. („Airoidi”), Valeo Systèmes Thermiques SAS („Valeo”) i przedsiębiorstwa powiązane oraz TitanX Engine Cooling AB („TitanX”) udzieliły informacji na temat zmiany warunków rynkowych, która miała miejsce po okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.), i stwierdziły, że takie zmiany uzasadniałyby zawieszenie środków zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Dnia 28 lipca 2021 r. Komisja, działając z urzędu, zdecydowała, że zażąda od zainteresowanych stron w Unii przekazania do dnia 12 sierpnia 2021 r. uwag dotyczących możliwości zawieszenia w odpowiednim czasie ostatecznych środków antydumpingowych. Producentów unijnych objętych próbą i ich stowarzyszenie poproszono także o dostarczenie informacji na temat okresu po okresie objętym dochodzeniem w odniesieniu do konkretnych wskaźników szkody. Uwagi otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą, od stowarzyszenia European Alu-

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 268 z 14.8.2020, s. 5.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/582 z dnia 9 kwietnia 2021 r. nakładające tymczasowe cło na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 124 z 12.4.2021, s. 40).

minium („EA”), od 12 użytkowników i ich stowarzyszenia oraz od pięciu importerów i ich stowarzyszenia. Producenci unijni objęci próbą i EA przekazali także żądane informacje dotyczące określonych wskaźników. Dnia 20 sierpnia 2021 r., po terminie składania uwag, EA skierowało również do Komisji pismo, w którym wyraziło sprzeciw wobec możliwego zawieszenia środków. Euranimi i Airoidi przekazały uwagi na temat pisma EA.

- (6) W dniu 1 września 2021 r. Komisja ujawniła zamiar zawieszenia środków na dziewięć miesięcy od dnia ich wprowadzenia i zwróciła się do stron o przekazanie uwag do dnia 6 września 2021 r.
- (7) Po ujawnieniu ustaleń EA stwierdziło, że czas wyznaczony na udzielenie odpowiedzi i przekazanie uwag, o którym mowa w motywie 5, stanowił naruszenie art. 6 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ objętym próbą producentom unijnym oraz EA przyznano jedynie 15 dni na udzielenie odpowiedzi zamiast 30 dni, o których mowa w tym przepisie.
- (8) Komisja uznała, że wbrew temu, co ma zastosowanie w kontekście dochodzeń takich jak te wszczęte na mocy art. 5, art. 11 ust. 2 lub art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, art. 6 ust. 2 nie ma zastosowania w kontekście art. 14 ust. 4, na podstawie którego Komisja ocenia, czy należy zawiesić cła. W art. 14 ust. 4 nie zawarto żadnych odniesień do konkretnych terminów lub innych przepisów rozporządzenia podstawowego w tym względzie. W każdym razie Komisja uznała, że termin wyznaczony na przesłanie wymaganych informacji był rozsądny, biorąc pod uwagę zakres (6 pytań otwartych i jedynie ograniczona liczba wskaźników w porównaniu ze standardowym kwestionariuszem) oraz okres, którego ten zakres dotyczył (12 miesięcy). Ponadto Komisja próbowała uwzględnić wniosek przemysłu Unii o przedłużenie terminu poprzez przyznanie objętym próbą producentom unijnym 2–4 dodatkowych dni roboczych (w zależności od charakteru informacji) na przesłanie kompletnych odpowiedzi. Na tej podstawie Komisja uznała, że przemysł Unii miał wystarczająco dużo czasu na przesłanie wymaganych informacji, w związku z czym przedmiotowy argument odrzucono.
- (9) Po ujawnieniu ustaleń EA i Elval Halcor S.A. („Elval”) twierdziły, że strony wnioskujące nie były reprezentatywne dla unijnych użytkowników i importerów. Argumentowały, że procedura zawieszenia cel antydumpingowych stanowi odrębną procedurę specjalną, do której powinny mieć zastosowanie te same prawa i gwarancje procesowe, jakie mają zastosowanie w przypadku pierwotnych dochodzeń i przeglądów. W szczególności twierdziły, że roczne zużycie wyrobów walcowanych płaskich z aluminium przez dwóch użytkowników, którzy wnioskowali o zawieszenie środków, stanowiło mniej niż 5 % rynku Unii oraz że decyzja o zawieszeniu byłaby nieproporcjonalna do ich reprezentatywności na całym rynku unijnym.
- (10) Ponadto EA twierdziło, że Komisja nie dopilnowała, aby EA poinformowano o treści tych wniosków, a zatem nie dopełniła obowiązku zapewnienia wszystkim stronom dostępu do tych samych informacji w odpowiednim czasie. W szczególności przedsiębiorstwo argumentowało, że wnioski albo zostały złożone na późniejszym etapie, albo były niejasne, nie obejmowały odniesienia do art. 14 ust. 4 i nie były poparte żadnymi dowodami. Na tej podstawie EA utrzymywało, że brak dobrego zarządzania ze strony Komisji uniemożliwił stronom odrzucenie twierdzeń niektórych wnioskodawców, a tym samym zapewnił tym wnioskodawcom przewagę. Ponadto EA argumentowało, że wnioski o zawieszenie należało złożyć do „biura ds. skarg”, aby ustalić, czy spełniały kryteria do celów badania. Na tej podstawie EA twierdziło, że zostało potraktowane w sposób dyskryminujący, co stanowiło naruszenie art. 19 ust. 2, ponieważ przedsiębiorstwo nie wiedziało o wnioskach.
- (11) Komisja zdecydowanie odrzuciła te argumenty. W przeciwieństwie do art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w art. 14 ust. 4 nie przewidziano żadnych wymogów prawnych w postaci odsetka reprezentatywności lub udziału niezbędnych w odniesieniu do danej strony, aby mogła ona złożyć wniosek o zawieszenie ostatecznych środków antydumpingowych. Wręcz przeciwnie, artykuł ten przewiduje możliwość rozpatrzenia przez Komisję takiej sprawy z jej własnej inicjatywy. Jak wskazano w motywie 5 powyżej, Komisja rozpoczęła gromadzenie informacji z własnej inicjatywy z zamiarem podjęcia decyzji, czy zawieszenie, o którym mowa w art. 14 ust. 4, jest właściwe. W każdym razie zainteresowani użytkownicy i importerzy odpowiadają łącznie za znacznie więcej niż przedstawiło to EA także pod względem udziałów w wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. Ponadto w art. 14 ust. 4 nie wskazano konieczności złożenia przez zainteresowane strony wniosku dotyczącego zawieszenia do „biura ds. skarg”; w przepisie tym nie nakazuje się też służbom Komisji podjęcia specjalnej procedury wewnętrznej, aby zdecydować, czy spełniono elementy wymienione w art. 14 ust. 4. Na tej podstawie wspomniane twierdzenia odrzucono.

- (12) Jeśli chodzi o dostęp do wniosków o zawieszenie, w art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie przewidziano możliwości zgłaszania uwag przez strony odnośnie do wniosków o zawieszenie. W każdym razie Komisja uznała, że EA miało wiele możliwości zgłoszenia uwag na temat możliwego zawieszenia środków po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisji, w których odniesiono się do takiej możliwości (zob. motyw 367 ostatecznego ujawnienia), oraz w następstwie wniosku Komisji o przedstawienie uwag na temat możliwości zawieszenia ostatecznych środków antydumpingowych, o których mowa w motywie 5.
- (13) Co więcej, EA miało także możliwość przedstawienia uwag na temat zawieszenia w związku z uwagami zgłoszonymi przez Airoldi dnia 30 lipca 2021 r. oraz zmienionymi uwagami Valeo przesłanymi dnia 27 sierpnia 2021 r., w których spółki wnioskowały o zawieszenie środków, jak wskazano w motywie 4. Ponadto Komisja uznała, że co do istoty wnioski o zawieszenie oparto na innych argumentach zgłoszonych już przez strony wnioskujące w toku prowadzonego dochodzenia. EA miało zatem wiele możliwości, aby zgłosić uwagi do tych argumentów. Komisja odnotowała też, że elementy te wskazywały na tymczasowo zmienione warunki rynkowe, które sam przemysł Unii wziął pod uwagę podczas dochodzenia zgodnie z motywem 528 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych.
- (14) EA dodało, że problem braku sprawiedliwości proceduralnej został jeszcze pogłębiony ze względu na termin trzech dni roboczych, jaki przyznano na zgłoszenie uwag, i argumentowało, że termin na przedstawienie uwag dotyczących dokumentu ujawniającego informacje w sprawie zawieszenia stanowił naruszenie art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Ponadto wniosek o przedłużenie terminu odrzucono bez odpowiedniego uzasadnienia. EA twierdziło, że termin na przedstawienie uwag powinien być wynosić co najmniej 10 dni.
- (15) Komisja uznała, że art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania w kontekście art. 14 ust. 4. W art. 14 ust. 4 rzeczywiście nie odniesiono się do art. 20 ust. 5, jeśli chodzi o uwagi, oraz w przeciwieństwie do innych artykułów rozporządzenia podstawowego, nie określono liczby dni, które należy przyznać na konsultację z przemysłem Unii. Ponadto art. 14 ust. 4 zobowiązuje jedynie Komisję do zapewnienia przemysłowi Unii „możliwości wyrażenia na ten temat opinii” i nie określa żadnego obowiązkowego terminu w tym zakresie. Mając do dyspozycji trzy dni robocze, przemysł Unii był w stanie przedstawić istotne uwagi.
- (16) W kwestionariuszu z dnia 28 lipca Komisja spytała już przemysł Unii o opinię na temat możliwości zawieszenia, a w dokumentach ujawniających informacje przekazanych dnia 1 września dołączyła sekcję dotyczącą „stanowiska przemysłu Unii”. Biorąc pod uwagę ten kontekst, nie wydaje się, aby otrzymanie trzech dni roboczych na zgłoszenie uwag dotyczących przygotowanej przez Komisję oceny wcześniej przedłożonych informacji i opinii było nierozsądne. Z tego powodu nieuzasadnione byłoby także przyznanie przedłużenia terminu. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.
- (17) W dniu 8 września 2021 r. EA powtórzyło swoje obawy podczas posiedzenia wyjaśniającego przed rzecznikiem praw stron i zwróciło się do niego z prośbą o dokonanie operacyjnego ustalenia, zgodnie z którym podjęcie decyzji o zawieszeniu na tym etapie byłoby dla Komisji prawnie niemożliwe z powodu istotnego naruszenia przepisów postępowania, a także istotnych błędów w projekcie decyzji. Po posiedzeniu wyjaśniającym rzecznik praw stron stwierdził, że art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie zawiera konkretnych terminów ani przepisów proceduralnych, które rzekomo zostały naruszone. Zauważyła, że EA wyraźnie wiedziało o możliwym zawieszeniu od momentu otrzymania kwestionariusza wysłanego w dniu 28 lipca. Zaleciła także, aby Komisja opracowała skuteczny system monitorowania po wydaniu decyzji, tak aby mogła szybko zareagować, gdy zmienią się okoliczności.
- (18) W dniu 11 października 2021 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1784 ⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych”) Komisja nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”). Stawki ceł antydumpingowych wahają się od 14,3 % do 24,6 %.
- (19) Po ustaleniu na podstawie dostępnych informacji, że nałożenie ceł antydumpingowych było uzasadnione, Komisja zbadała następnie, czy zawieszenie środków antydumpingowych nałożonych na produkt objęty postępowaniem byłoby uzasadnione w świetle warunków określonych w art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1784 z dnia 8 października 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (zob. s. 6 niniejszego Dziennika Urzędowego).

2. BADANIE ZMIENIONYCH WARUNKÓW RYNKOWYCH

- (20) Art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego stanowi, że w interesie Unii środki antydumpingowe mogą zostać zawieszane, gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że skutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda.
- (21) Dochodzenie prowadzące do przyjęcia rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych wykazało, że w okresie badanym (od 2017 r. do czerwca 2020 r.) przywóz z Chin wzrósł o 70 % i doprowadził do znacznych strat w produkcji (-11 %), sprzedaży (-14 %), udziale w rynku (-3 %) i rentowności (z 3,1 % w 2017 r. do -1,8 % w okresie objętym dochodzeniem) z perspektywy przemysłu Unii. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w konsekwencji przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (22) Druga część okresu objętego dochodzeniem zbiegła się także w czasie z pandemią COVID-19, podczas której nastąpiło spowolnienie gospodarcze, co doprowadziło do spadku popytu, a w konsekwencji do spadku mocy produkcyjnych, produkcji i sprzedaży przemysłu Unii. Komisja uznała jednak, że ten element nie osłabił związku przyczynowego między istotną szkodą a przywozem towarów po cenach dumpingowych, ponieważ przywóz towarów pochodzących z Chin po cenach dumpingowych wzrósł znacząco od 2017 r. do 2019 r., przed pandemią COVID-19, i doprowadził do pogorszenia znacznej większości wskaźników szkody. W kontekście tego dochodzenia Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że nałożenie ostatecznych cel antydumpingowych na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chin nie leży w interesie Unii. W szczególności Komisja odnotowała, że dostępne w tamtym czasie elementy wskazywały, że tymczasowa sytuacja po pandemii COVID-19 miała wpływ na ceny, a przypadku gdy nie można było oczekiwać takiego ożywienia – potrzeba było trochę czasu na dostosowanie się rynku, aż do czasu, gdy ożywienie gospodarcze i wzrost gospodarczy unormowałyby się, a popyt i podaż ponownie znalazłyby się w równowadze.
- (23) Analiza dodatkowych informacji żądanych przez Komisję w celu zbadania w odpowiednim czasie możliwości zawieszenia cel wykazała, że po okresie objętym dochodzeniem sytuacja przemysłu Unii uległa znacznej poprawie. W pierwszym półroczu 2021 r. sprzedaż producentów unijnych prowadzona na terenie Unii z niepowiązanymi stronami wzrosła o ponad 55 % w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem i o 34 % w porównaniu z 2017 r., który był najlepszym rokiem w okresie badanym. W tym samym okresie zaobserwowano także pozytywną tendencję w odniesieniu do wielkości produkcji i mocy produkcyjnych, w przypadku których odnotowano wzrost o odpowiednio 11 % i 25 % w porównaniu z 2017 r. Średnie ceny sprzedaży dla niepowiązanych klientów w Unii wzrosły o 2,4 % w pierwszym półroczu 2021 r. w porównaniu z 2017 r. i o 6,5 % w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem. Rentowność osiągnęła 1,9 % w pierwszym półroczu 2021 r., podczas gdy w okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii ponosił straty (-1,8 %). Kilka zainteresowanych stron dostarczyło także dowody na to, że producenci unijni nie mogli dostarczyć wymaganych produktów, ponieważ nie mieli już mocy produkcyjnych na realizację nowych zamówień w 2021 r. i co najmniej w pierwszej połowie 2022 r. Na tej podstawie Komisja zauważyła, że sytuacja przemysłu Unii uległa ogólnej poprawie po okresie objętym dochodzeniem.
- (24) Po ujawnieniu ustaleń EA twierdziło, że przemysł Unii nadal ponosił istotne szkody na podstawie poziomu zysku osiągniętego w 2021 r. Ponadto EA i Elval odniosły się do wyników grupy Valeo ^(⁵) w pierwszym półroczu 2021 r. (pod względem EBITDA, sprzedaży, przepływu środków pieniężnych, liczby zamówień) oraz jej perspektyw na rok 2021. Na tej podstawie przedsiębiorstwa argumentowały, że przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem jest w zdrowej kondycji w przeciwieństwie do przemysłu Unii, który jest w o wiele bardziej niepewnej sytuacji.
- (25) W tym względzie Komisja uznała, że ocena sytuacji przemysłu Unii pod względem szkody po OD była oparta na ocenie poszczególnych wskaźników szkody, o których mowa w motywie 23, a nie wyłącznie na poziomie zysków. W bieżącej sprawie w przypadku wszystkich wskaźników, w odniesieniu do których Komisja zażądała informacji dotyczących okresu po OD, odnotowano znaczną poprawę przy porównaniu pierwszego półrocza 2021 r. z OD. To samo dotyczy porównania danych z pierwszego półrocza 2021 r. z danymi z 2017 r., z wyjątkiem wykorzystania

(⁵) https://www.valeo.com/wp-content/uploads/2021/07/PR_Valeo_H1_2021_Results_EN.pdf (dostęp dnia 8 września 2021 r.).

mocy produkcyjnych i rentowności. Komisja zauważyła, że rentowność ze sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii zapoczątkowała pozytywną tendencję, od końca okresu objętego dochodzeniem przekraczała poziom z 2018 r. i stopniowo zbliżała się do poziomu zysku z 2017 r., który był najwyższy w okresie badanym. Biorąc pod uwagę kontekst, wydaje się nieprawdopodobne, aby zawieszenie środków mogło zakłócić pozytywny trend w zakresie zysków.

- (26) Komisja uznała, że odniesienie do wyników i perspektyw grupy Valeo było niewłaściwe, ponieważ stosowne dane nie dotyczyły wyłącznie ani sektora wykorzystującego produkt objęty dochodzeniem ani działań UE. Ponadto Komisja nie uważa, aby wyniki grupy Valeo były reprezentatywne dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem, który to przemysł obejmuje podmioty gospodarcze w wielu innych sektorach (przemysł budowlano-montażowy, opakowania i inne zastosowania przemysłowe). Komisja zauważyła również, że uznanie grupy Valeo za reprezentatywną dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem było sprzeczne z twierdzeniem EA przedstawionym w motywie 9. Na tej podstawie Komisja odrzuciła ten argument.
- (27) Analiza uwag otrzymanych na żądanie Komisji od poszczególnych stron wykazała, że te zmiany po okresie objętym dochodzeniem można wytłumaczyć wystąpieniem szeregu czynników.
- (28) Dzięki odbudowie gospodarki po pandemii COVID-19 odnotowano wzrost popytu na terenie Unii oraz poza nią. Ponadto po tym, gdy wszczęto dochodzenie, użytkownicy, którzy kupowali z ChRL, zaczęli korzystać z usług przemysłu Unii, co doprowadziło do dodatkowego zwiększenia popytu.
- (29) Chociaż przemysł Unii zwiększył swoje moce produkcyjne po okresie objętym dochodzeniem, nie był w stanie zaspokoić zwiększonego popytu w ciągu ostatnich miesięcy, częściowo z powodu wcześniejszego zmniejszenia mocy produkcyjnych. Okres po OD charakteryzował się ponadto przejściowym niedoborem półproduktów i pierwotnego aluminium (strajki, załamanie produkcji w Unii lub poza nią, wysoki popyt na rosyjskie płyty aluminiowe).
- (30) Podsumowując, tymczasowa zmiana warunków rynkowych w pierwszym półroczu 2021 r. spowodowała brak równowagi popytu i podaży. W praktyce doprowadziło to do znacznego wydłużenia czasu realizacji zamówień (z 4–12 tygodni w normalnych warunkach do 6–10 miesięcy) oraz istotnego wzrostu cen wyrobów walcowanych płaskich z aluminium z powodu wzrostu ceny aluminium na Londyńskiej Gieldzie Metali (ponad 10 % pomiędzy OD a okresem kolejnych 12 miesięcy), premii za aluminium (ponad 13 % pomiędzy OD a okresem kolejnych 12 miesięcy) oraz opłat za konwertowanie. Na wzrost premii za aluminium wpłynęła również zapowiedź nałożenia 15 % podatku wywozowego na rosyjskie pierwotne aluminium.
- (31) Komisja wzięła jednak pod uwagę następujące fakty:
- w okresie zawieszenia przemysł Unii będzie kontynuował działania na rzecz zwiększenia podaży poprzez dalsze zwiększanie produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych,
  - niedobór półproduktów i pierwotnego aluminium był spowodowany głównie wydarzeniami nadzwyczajnymi,
  - nie ma pewności, ile czasu silne, nagłe i niespodziewane ożywienie popytu będzie trwało, i oczekuje się, że z czasem popyt ulegnie osłabieniu, oraz
  - podatek wywozowy od rosyjskiego pierwotnego aluminium ma wygasnąć w grudniu 2021 r.
- (32) Po ujawnieniu ustaleń EA utrzymywało, że dane, na podstawie których podjęto decyzję o zawieszeniu, nie zostały zweryfikowane i nie można ich znaleźć w aktach udostępnionych zainteresowanym stronom do wglądu.
- (33) Komisja uznała, że informacje zawarte w aktach, w tym uwagi dotyczące możliwości zawieszenia ostatecznych środków antydumpingowych przedstawione w odpowiedzi na żądanie Komisji o udzielenie informacji, o którym mowa w motywie 5, nie pozostawiają wątpliwości co do sytuacji na rynku unijnym w okresie po OD oraz tymczasowo zmienionych warunków rynkowych. Uwagi te oraz dołączone do nich dowody, takie jak oświadczenie producenta unijnego, który zajmuje istotną pozycję pod względem wielkości sprzedaży, że nie może on tymczasowo wypełnić swoich zobowiązań umownych, potwierdziły argumenty współpracujących stron. W istocie informacje te tylko

potwierdziły ustalenia dochodzenia, w których wskazano na tymczasowy brak równowagi między popytem a podażą w okresie po OD zgodnie z szacunkami przemysłu Unii (zob. motyw 528 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych). W związku z powyższym Komisja uznała, że jej decyzja była oparta na wiarygodnych faktach, i odrzuciła ten argument. W każdym razie nie ma bezwzględnego obowiązku przeprowadzania weryfikacji na miejscu w celu przyjęcia dostarczonych danych, jeżeli Komisja jest w stanie uzyskać pewność co do ich wiarygodności.

- (34) Po ujawnieniu ustaleń EA i Elval twierdziły, że nie było braku równowagi między podażą a popytem. W tym względzie EA i Elval argumentowały, że wzrost produkcji, mocy produkcyjnych i sprzedaży w Unii w okresie po OD dowodzi, że przemysł Unii był w stanie zaspokoić podaż na rynku. EA twierdziło również, że z obliczeń na podstawie tych danych wynika wzrost podaży i że dostępne są moce produkcyjne, które umożliwią jeszcze większą podaż. Na tej podstawie EA twierdziło, że wniosek Komisji, o którym mowa w motywie 29, że przemysł Unii „nie był w stanie zaspokoić zwiększonego popytu w ciągu ostatnich miesięcy”, nie znalazł uzasadnienia w faktach zawartych w aktach, na których oparto decyzję o zawieszeniu.
- (35) W szczególności EA twierdziło, że ocena Komisji, o której mowa w motywie 29 i zgodnie z którą przemysł Unii zmniejszył wcześniej swoje moce produkcyjne, jest sprzeczna z ustaleniami przedstawionymi w tabeli 6 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych, z których wynikało, że spadek mocy produkcyjnych między 2018 r. a OD był niewielki. Na tej podstawie EA twierdziło, że Komisja oparła swoje ustalenie na rażącym błędzie w ocenie zmian unijnych mocy produkcyjnych oraz że moce produkcyjne wzrosły o dodatkowe 15 % po okresie objętym dochodzeniem, w wyniku czego poziom wolnych mocy produkcyjnych osiągnął 490 tys. ton w skali roku. Ponadto EA twierdziło, że istnieje wiele innych źródeł dostaw niż Chiny.
- (36) Komisja nie zgodziła się z argumentami EA z kilku powodów. Po pierwsze, zgłoszone moce produkcyjne w okresie badanym, a w szczególności w okresie objętym dochodzeniem, dotyczyły mocy teoretycznych. Teoretyczne moce produkcyjne były wyższe niż czynne/obsadzone moce produkcyjne, ponieważ nie uwzględniały zmniejszenia rzeczywistej mocy produkcyjnych spowodowanego na przykład spadkiem zatrudnienia w związku z obostrzeniami spowodowanymi pandemią COVID-19 oraz zgodnie z informacjami przekazanymi przez niektórych głównych producentów unijnych. W szczególności przemysł Unii poinformował, że podczas pandemii COVID-19 zmniejszył liczbę zmian, a kiedy popyt ponownie wzrósł, przedsiębiorstwa potrzebowały więcej czasu na ponowne zatrudnienie i przeszkolenie personelu niezbędnego do wykorzystania dostępnych mocy produkcyjnych. Po drugie, jak wspomniano w motywie 31, brak równowagi między podażą a popytem wynika również z niedoboru półproduktów i pierwotnego aluminium, co zmniejsza rzeczywiste dostępne moce produkcyjne. Po trzecie, sam przemysł Unii przyznał, że istnieje tymczasowy brak równowagi między podażą a popytem, jak wspomniano w motywie 528 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych. Ten tymczasowy brak równowagi potwierdził również szereg zainteresowanych stron w swoich odpowiedziach na żądania udzielenia informacji w sprawie zawieszenia oraz w uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń, w których poinformowano, że czas realizacji znacznie się wydłużył po okresie objętym dochodzeniem oraz że producenci unijni nie mają już mocy produkcyjnych na realizację nowych zamówień w 2021 r. i co najmniej w pierwszej połowie 2022 r. (zob. motywy 23 i 30 powyżej). Niektóre z powyższych elementów, takie jak wydłużony czas realizacji, potwierdziły również niezależne źródła rynkowe⁽⁶⁾. Po czwarte, informacje zawarte w aktach nie wskazują na istnienie dostępnych wolnych mocy produkcyjnych w innych krajach, a EA nie przedstawiło żadnych dowodów w tym zakresie. Na tej podstawie Komisja uznała, że jej wniosek dotyczący braku równowagi między podażą a popytem był prawidłowy i odrzuciła argument EA.
- (37) EA zakwestionowało również ustalenie Komisji, że przemysł Unii nie był w stanie zaspokoić zwiększonego popytu w ciągu ostatnich miesięcy. W szczególności EA odniosło się do wzrostu liczby zamówień na wszystkie wyroby walcowane płaskie z aluminium (w tym na produkty nieobjęte zakresem dochodzenia) pod koniec 2020 r./na początku 2021 r. oraz do wzrostu wielkości produkcji i dostaw produktu objętego dochodzeniem w pierwszym i drugim kwartale 2021 r. Twierdziło również, że od drugiego kwartału 2021 r. liczba napływających zamówień spadła do poziomu zbliżonego do poziomu z pierwszego kwartału 2020 r. i że wskazuje to na stabilizację popytu oraz że wskaźnik ten stanowi najlepsze udokumentowane oszacowanie szybkich zmian popytu w okresie po OD. Na tej podstawie EA argumentowało, że przemysł Unii był w stanie szybko zareagować na ożywienie gospodarcze po pandemii COVID-19 i zaspokoić zwiększony popytowi.

⁽⁶⁾ CRU Aluminium products Monitor, sprawozdanie z sierpnia 2021 r.

- (38) W tym względzie należy przede wszystkim przypomnieć, że zakres napływających zamówień, do których odnosi się EA, obejmuje znacznie szerszy zakres produktowy i geograficzny niż zakres niniejszego dochodzenia. W rezultacie nie można go bezpośrednio porównywać ze zmianami w produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem. W szczególności odpowiednia liczba napływających zamówień jest około dwa razy większa od całkowitej wielkości sprzedaży w Unii produktu objętego dochodzeniem dokonanej przez przemysł Unii. Na tej podstawie Komisja uznała, że porównywanie wskaźników, które różnią się tak znacznie pod względem produktu i zakresu geograficznego oraz wielkości, jest pozbawione sensu. Z tych samych powodów związanych z różnicami dotyczącymi zakresu produktu i zasięgu geograficznego oraz wielkości odniesienia do zmian w liczbie napływających zamówień w drugim kwartale 2021 r.; tj. wskaźnika prognostycznego dotyczącego przyszłej produkcji i dostaw, w celu potwierdzenia zdolności przemysłu Unii do dostarczenia produktu objętego dochodzeniem w okresie następującym po zakończeniu OD – nie uznano za właściwe.
- (39) Ponadto Komisja uznała, że argument EA, że przemysł Unii mógł zaspokoić obecny popyt w ostatnich miesiącach, jest sprzeczny z oświadczeniem EA, o którym mowa w motywie 528 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, że istniał tymczasowy brak równowagi między popytem a podażą, oraz z licznymi dowodami zawartymi w aktach wskazującymi na wydłużony czas realizacji zamówień, niemożność wyjścia poza porozumienia umowne oraz fakt, że niektórzy producenci unijni nie mają już mocy produkcyjnych na realizację nowych zamówień w 2021 r. i w pierwszej połowie 2022 r. Na tej podstawie Komisja odrzuciła argument EA.
- (40) Po ujawnieniu ustaleń EA wyraziło wątpliwości co do ustalenia Komisji, że czas realizacji wzrósł, jak wspomniano w motywie 30, i zwróciło się o podanie źródła, na podstawie którego wyciągnięto ten wniosek. EA argumentowało również, że nie zwrócono się do przemysłu Unii o dostarczenie takich informacji i nie miało możliwości przedstawienia swoich uwag na temat tych argumentów.
- (41) W tym względzie uwagi, udostępnione zainteresowanym stronom do wglądu, przedłożone przez niektórych użytkowników i importerów w odpowiedzi na żądanie Komisji, o którym mowa w motywie 5, wskazywały na wydłużony czas realizacji. Niektóre z nich wsparto również poufnymi dowodami w postaci wymiany wiadomości e-mail i znalazły potwierdzenie w publikacji CRU z dnia 5 sierpnia 2021 r. dotyczącej produktów aluminiowych. Na tej podstawie Komisja uznała, że przemysł Unii miał możliwość ustosunkowania się do uwag innych stron. Przemysł Unii nie przedstawił jednak dowodów potwierdzających, które pozwoliłyby zakwestionować ten wydłużony czas realizacji. Wręcz przeciwnie, jak wspomniano w motywie 528 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, przemysł Unii przyznał już, że takie wydłużenie czasu realizacji miało miejsce. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.
- (42) Po ujawnieniu ustaleń EA i Elval twierdziły, że zmiany ceny aluminium i premii za aluminium zostały tylko częściowo odzwierciedlone w średniej cenie sprzedaży na rzecz niepowiązanych klientów w Unii oraz że przemysł Unii wchłonął część wzrostu cen, a wzrost o 2,4 % przy porównaniu 2017 r. z pierwszym półroczem 2021 r. był racjonalny i nie mógł uzasadniać stwierdzenia zmiany warunków rynkowych.
- (43) Komisja zgodziła się z faktem, że przemysł Unii nie przeniósł w pełni wzrostu ceny aluminium i premii za aluminium na swoich klientów. Aby jednak dokonać miarodajnego porównania cen w okresie po OD z cenami obowiązującymi w OD, Komisja uznała, że porównania należy dokonać w szczególności między końcem dochodzenia a ostatnim okresem. Na tej podstawie, jak wspomniano w motywie 23, Komisja obliczyła, że ceny wzrosły o 6,5 % między okresem objętym dochodzeniem a pierwszym półroczem 2021 r. Biorąc pod uwagę, że średnia w OD była wyższa niż cena na koniec OD w świetle zmian na Londyńskiej Giełdzie Metali, ostrożny wzrost cen o 6,5 % uznano za znaczący. Ponadto ponieważ większość sprzedaży odbywa się na podstawie umów długoterminowych, uznano, że taki wzrost cen nie odzwierciedla w pełni zakresu wzrostu cen, jakiego należy się spodziewać w świetle dowodów dotyczących wzrostu cen przedstawionych przez poszczególne zainteresowane strony. Na tej podstawie Komisja uznała, że obliczony wzrost cen uzasadnia stwierdzenie, że nastąpiła tymczasowa zmiana warunków rynkowych, i odrzuciła argument EA.
- (44) Po ujawnieniu ustaleń EA twierdziło, że Komisja dokonała oceny sytuacji w zakresie popytu i podaży na wyroby walcowane płaskie z aluminium przeznaczone do samochodowych wymienników ciepła w latach 2021–2026 oraz że taka ocena obejmowała ponadto badanie sytuacji po okresie objętym dochodzeniem, w której prognozowany popyt mógłby zostać wchłonięty przez prognozowane moce produkcyjne przemysłu Unii oraz prognozowany przywóz z państw trzecich.

- (45) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. W rzeczywistości, jak wspomniano w motywie 56 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych, przedstawiciele przemysłu Unii sami przyznali, że istniały tymczasowe problemy dotyczące mocy produkcyjnych związane z nagłą i silną odbudową po kryzysie związanym z COVID-19. Ponadto użytkownicy w sektorze wyrobów walcowanych płaskich z aluminium przeznaczonych do samochodowych wymienników ciepła dostarczyli dowodów, zarówno w ramach dochodzenia głównego, jak i dochodzenia w sprawie zawieszenia, wskazujących na istnienie tymczasowej nierównowagi między podażą a popytem po okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.
- (46) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że warunki rynkowe rzeczywiście uległy zmianie po okresie badanym w rozporządzeniu w sprawie cel ostatecznych. Zmienione warunki rynkowe miały jednak charakter tymczasowy (w przeciwieństwie do zmian strukturalnych) i jest prawdopodobne, że po tymczasowym zawieszeniu środków podaż i popyt ponownie ulegną wyrównaniu.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY W PRZYPADKU ZAWIESZENIA

- (47) Znaczący wzrost sprzedaży przez przemysł Unii doprowadził do znacznego zwiększenia udziału w rynku, ponieważ przywóz z Chin znacznie się zmniejszył. Biorąc pod uwagę poziom popytu, fakt, że wielu użytkowników przedstawiło się na przemysł Unii oraz charakter umów (bardzo mała liczba zamówień na rynku transakcji natychmiastowych), jest mało prawdopodobne, aby przemysł Unii stracił znaczną część dochodów na korzyść chińskich eksporterów, jeśli środki zostałyby zawieszono na 9 miesięcy.
- (48) Ponadto Komisja uznała, że dziewięciomiesięczne zawieszenie zapewni użytkownikom, którzy wnioskowali o wyłączenie niektórych produktów, dodatkowy okres na (ponowne) zatwierdzenie producentów unijnych i zagwarantowanie sprawnego przejścia z chińskiego źródła dostaw na unijne, jeśli zajdzie taka potrzeba.
- (49) Mimo że branża nie osiągnęła jeszcze poziomu zysku z 2017 r., pozytywna tendencja zapoczątkowana w 2021 r. prawdopodobnie utrzyma się jeszcze przez jakiś czas, dopóki warunki rynkowe nie dostosują się do sytuacji po pandemii COVID-19. W istocie napływ zamówień⁽⁷⁾ przemysłu Unii w ujęciu rocznym był w pierwszym kwartale 2021 r. na najwyższym poziomie od 2015 r. Napływ zamówień w ujęciu rocznym w drugim kwartale 2021 r. był niższy niż w pierwszym kwartale, jednak mimo to odpowiadał poziomowi z lat 2017/2018. Ponadto, jak wspomniano w motywie 23, zgodnie z informacjami przekazanymi przez kilku użytkowników, kilku producentów unijnych zgłosiło, że co najmniej do pierwszej połowy 2022 r. nie przyjmują już zamówień. Daje to pewność co do poziomu działalności przemysłu Unii w nadchodzących miesiącach. Ponadto, ponieważ większość sprzedaży odbywa się na podstawie umów obejmujących mechanizmy cenowe, wzrost przywozu pochodzącego z ChRL w okresie zawieszenia środków nie będzie miał wpływu na poziom dochodów przemysłu Unii nie będzie miał wpływu, gdyż wielkość ta pokryje popyt, którego przemysł Unii nie może obecnie w znacznym stopniu zaspokoić. Co więcej, jeśli chodzi o zmiany cen materiałów podstawowych i produktów końcowych, Komisja uznała, że mechanizmy ustalania cen obowiązujące w ramach zdecydowanej większości umów pozwolą przemysłowi Unii przenieść wzrost cen na nabywców, jeśli zajdzie taka konieczność. Zastosowanie na szeroką skalę mechanizmów zabezpieczenia przed ryzykiem w celu uwzględnienia zmian cen materiałów podstawowych jest kolejną gwarancją, że przemysł Unii nie ucierpi znacząco z powodu wahań cen materiałów podstawowych. W związku z tym Komisja stwierdziła, że zawieszenie środków nie będzie miało wpływu na ogólne wyniki przemysłu Unii w nadchodzących miesiącach.
- (50) Po ujawnieniu ustaleń EA twierdziło, że Komisja popełniła rażący błąd w ocenie, ponieważ zawiesiła przedmiotowe środki w drodze pospiesznego dochodzenia, nie przestrzegając zasad sprawiedliwości proceduralnej, dobrej administracji i weryfikacji faktów. Ponadto EA uznało, że bezpośrednia szkoda dla przemysłu Unii była wyraźnie możliwa do przewidzenia, ponieważ producenci unijni musieliby obniżyć ceny do poziomu przynoszącego straty, aby konkurować z przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin i stracić udział w rynku na rzecz producentów w Chinach. EA stwierdziło również, że zawieszenie utrudni wykorzystanie niewykorzystanych mocy produkcyjnych przemysłu Unii, spowoduje niepewność i brak widoczności, co z kolei doprowadzi do zmiany decyzji inwestycyjnych i zmniejszenia liczby miejsc pracy, spadku obrotów i mniejszych zysków. Na poparcie tego twierdzenia EA przedstawiło oświadczenie producenta unijnego dotyczące rzekomej oferty cenowej na dostawę w styczniu 2022 r.

⁽⁷⁾ Napływ zamówień umożliwia ocenę przyszłych przychodów, ponieważ odpowiada wolumenowi zamówień realizowanych w danym okresie obrachunkowym. W omawianym przypadku wskaźnik ten nie jest ograniczony do UE i obejmuje produkty nieobjęte zakresem dochodzenia.

- (51) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem EA, jakoby popełniła rażąco błęd w ocenie i nie przestrzegła zasad sprawiedliwości proceduralnej, dobrej administracji i weryfikacji faktów. W tym względzie dokonuje się odesłania do motywów 9–14, w których Komisja odrzuciła twierdzenia dotyczące praw zainteresowanych stron, oraz do motywu 33 w odniesieniu do aspektów weryfikacji.
- (52) Jeśli chodzi o ocenę faktów, Komisja zauważyła, że EA nie zakwestionowało ani nie przedstawiło dowodów potwierdzających świadczących o podważeniu uzasadnienia Komisji przedstawionego w motywach 47–49 w odniesieniu do prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w okresie zawieszenia. W odniesieniu do domniemanej możliwości do przewidzenia bezpośredniej szkody, o której mowa w motywie 49, Komisja uznała, że wzrost przywozu pochodzącego z ChRL w okresie zawieszenia środków nie będzie miał wpływu na przemysł Unii, ponieważ wielkość ta pokryje popyt, którego przemysł unijny nie może obecnie w znacznym stopniu zaspokoić. Ponadto Komisja uznała, że oświadczenie jednego producenta unijnego nie wskazuje na wpływ na cały przemysł Unii w okresie zawieszenia środków.
- (53) Co ważne, zawieszenie środków jest ograniczone w czasie do okresu dziewięciu miesięcy, a środki mogą zostać szybko przywrócone, jeżeli przywóz większych ilości towarów z Chin do Unii powoduje szkodę dla przemysłu Unii. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (54) Po ujawnieniu ustaleń Elval stwierdziło, że decyzja o zawieszeniu jest sprzeczna z ustaleniami zawartymi w ostatecznym ujawnieniu. W ostatecznym ujawnieniu stwierdzono, że producenci unijni ponieśli już szkodę w znacznym okresie. Według Elval decyzja o zawieszeniu środków umożliwiłaby napływ chińskich towarów i spowodowałaby znaczne szkody w łańcuchu dostaw w przyszłości.
- (55) Komisja uznała, że twierdzenie to jest bezpodstawne, ponieważ okres analizy dotyczący głównego dochodzenia (od 2017 r. do czerwca 2020 r.) i okres analizy dotyczący decyzji o zawieszeniu (od lipca 2020 r. do czerwca 2021 r.) różniły się, a zatem Komisja może dojść do różnych wniosków na podstawie danych uwzględnionych w każdym z tych okresów. Ponadto, jak wspomniano w motywach 47–49, Komisja stwierdziła, w oparciu o pozytywne tendencje odnotowane w okresie od lipca 2020 r. do czerwca 2021 r., że zawieszenie środków nie będzie miało wpływu na ogólne wyniki przemysłu Unii w nadchodzących miesiącach. Wobec braku bardziej szczegółowych informacji w tym względzie twierdzenie to zostało odrzucone.
- (56) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w okresie 9 miesięcy w przypadku zawieszenia środków.

4. KONSULTACJE Z PRZEDSTAWICIELAMI PRZEMYSŁU UNII

- (57) W odpowiedzi na zaproszenie Komisji do przedstawienia uwag na temat możliwego zawieszenia środków przedstawiciele przemysłu Unii stwierdzili, że wzrost popytu jest tymczasowy i że pojawiają się oznaki spowolnienia gospodarczego, w szczególności w sektorze motoryzacyjnym. Przedstawiciele przemysłu Unii argumentowali również, że zawieszenie środków doprowadzi do gromadzenia zapasów na ogromną skalę i osłabi skutki naprawcze tych środków. W związku z tym twierdzili oni, że zawieszenie środków zagrozi rozpoczętym działaniom na rzecz odbudowy.
- (58) Biorąc pod uwagę zmiany w zakresie głównych wskaźników szkody przemysłu Unii po okresie objętym dochodzeniem, przewidywane wykorzystanie mocy produkcyjnych oraz księgi zamówień, Komisja uznała, że zawieszenie prawdopodobnie nie będzie miało negatywnego wpływu na przemysł Unii ani nie zagrozi podjętym działaniom na rzecz odbudowy.
- (59) Ponadto, w kontekście obecnego wysokiego poziomu cen i dużego popytu w Unii i poza nią, Komisja uznała, że istnieje jedynie ograniczone ryzyko gromadzenia zapasów towarów przywożonych z Chin. Znaczący wzrost kosztów frachtu morskiego, który nastąpił po rozpoczęciu odbudowy w związku z pandemią COVID-19, również sprawił, że gromadzenie zapasów stało się mniej atrakcyjne.
- (60) Co najważniejsze, w przypadku przywozu większych ilości towarów z Chin do Unii ze szkodą dla przemysłu Unii środki mogą zostać szybko przywrócone zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Komisja będzie monitorować zmiany wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem i w stosownych przypadkach niezwłocznie zareaguje na wszelkie zmiany sytuacji opisanej w niniejszej decyzji.

- (61) W związku z tym otwarte akta na platformie TRON pozostaną dostępne po przyjęciu projektów aktów wykonawczych, aby umożliwić terminowe przekazywanie nowych informacji.

5. INTERES UNII

- (62) Po ujawnieniu ustaleń EA twierdziło, że Komisja nie ustaliła, czy zawieszenie ostatecznych środków antydumpingowych leżało w interesie Unii poprzez dokonanie oceny skutków zastosowania lub niezastosowania tych środków w interesie samego przemysłu Unii oraz w interesie dalszych użytkowników. Ponadto EA twierdziło, że wszelkie próby usunięcia tego rażącego naruszenia prawa przy stosowaniu art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego są arbitralne i stanowią naruszenie zasady sprawiedliwości proceduralnej.
- (63) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Ocena przeprowadzana na podstawie art. 14 ust. 4 dotyczy z natury rzeczy oceny interesu Unii. W tym względzie Komisja oceniła interes Unii poprzez zrównoważenie interesu dalszych użytkowników, w oparciu o informacje przedstawione w motywach 30 i 48, oraz interesu przemysłu Unii, jak wspomniano w motywach 49 i 54 odnoszących się do analizy prawdopodobieństwa. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że zawieszenie przedmiotowych środków leży w interesie Unii. W rezultacie Komisja przeprowadziła analizę interesu Unii zgodnie z wymogami art. 14 ust. 4. Odniesiono się również do wcześniejszych decyzji o zawieszeniu ⁽⁸⁾, w których Komisja zastosowała to samo podejście. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.

6. ZWIĄZEK MIĘDZY ZAWIESZENIEM A WPROWADZENIEM ŚRODKÓW

- (64) Po ujawnieniu ustaleń EA stwierdziło, że nie ma wymogu prawnego nakazującego zawieszenie pobierania ceł w tym samym dniu, w którym cła zostały nałożone w wyniku zakończenia dochodzenia wszczętego na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego. W tym samym względzie przedsiębiorstwo stwierdziło, że taka praktyka ogranicza jego prawa jako zainteresowanej strony.
- (65) Komisja zgodziła się z punktem wyjścia twierdzenia EA. Zgodnie z art. 14 ust. 4 Komisja dysponuje swobodą uznania odnośnie do tego, kiedy podejmie decyzję o zawieszeniu środków. Dlatego też nie ma obowiązku zawieszenia środków w tym samym dniu, w którym zakończono dochodzenie prowadzące do nałożenia ceł. Swoboda ta nie uniemożliwia jednak Komisji zawieszenia środków w tym samym dniu, w którym zostały one nałożone. Innymi słowy, Komisja uznała, że o ile spełnione są warunki określone w art. 14 ust. 4, dysponuje ona pełną swobodą uznania odnośnie do wyboru odpowiedniego momentu na podjęcie działań w tym zakresie. Z tego samego względu – i jak wspomniano w motywie 8 – Komisja uznała, że terminy zgłaszania uwag były rozsądne, a prawa EA jako zainteresowanej strony nie zostały ograniczone.
- (66) Po ujawnieniu ustaleń EA powtórzyło, że decyzja o zawieszeniu nie jest podyktowana interesem Unii i stwierdziło, że głównym motywem podjęcia decyzji o zawieszeniu wydaje się być chęć znalezienia alternatywnego podejścia wobec nieskutecznych wniosków kilku użytkowników dotyczących wyłączenia niektórych podkategorii wyrobów walcowanych płaskich z aluminium z zakresu produktu. W tym względzie EA odniosło się do wniosku o zawieszenie przedłożonego przez Valeo. Ponadto EA twierdziło, że zawieszenie otworzy rynek na dostawy towarów po cenach dumpingowych, nie tylko w odniesieniu do produktów, których dotyczy wnioski o wyłączenie, ale również w odniesieniu do innych produktów objętych zakresem dochodzenia.
- (67) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem EA. Jak wspomniano w motywie 63, decyzja Komisji o zawieszeniu środków jest rzeczywiście uzasadniona względem interesu Unii, który z kolei opiera się na tymczasowo zmienionych warunkach rynkowych i braku prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody po zawieszeniu środków. Ponadto Komisja zauważyła, że tymczasowa zmiana warunków rynkowych nie dotyczy wyłącznie niektórych podkategorii wyrobów walcowanych płaskich z aluminium, lecz całego rynku wyrobów walcowanych płaskich z aluminium. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.
- (68) Po ujawnieniu ustaleń EA i Elval stwierdziły, że zawieszenie będzie sygnałem, że Komisja nie zniechęca do przywozu opartego na węglu aluminium o wysokim śladzie CO₂ z korzyścią dla bardziej przyjaznych dla środowiska producentów unijnych oraz że decyzja ta zagraża staraniom podejmowanym przez przemysł Unii na rzecz osiągnięcia celów Zielonego Ładu przez utratę inwestycji.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 126 z 13.2.2010, motyw 10, i Dz.U. L 120 z 15.5.2009, motyw 7.

- (69) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem EA i uznała, że decyzja o zawieszeniu środków została podjęta w interesie Unii w celu uwzględnienia tymczasowo zmienionych warunków rynkowych oraz zapewnienia, aby w perspektywie krótkoterminowej popyt i podaż ponownie znalazły się w równowadze. Na tej podstawie Komisja nie uznała, że zawieszenie zagrozi staraniom poczynionym przez przemysł Unii, a w szczególności przez unijny sektor wyrobów walcowanych płaskich z aluminium, ponieważ, jak wspomniano w motywie 54, Komisja stwierdziła, że nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w wyniku tymczasowego zawieszenia środków. Ponadto decyzja o zawieszeniu będzie ściśle monitorowana w celu natychmiastowego jej zniesienia, jeżeli takie zawieszenie będzie wykorzystywane do zwiększenia wielkości przywozu w sposób, który mógłby spowodować dalszą szkodę dla przemysłu Unii w okresie zawieszenia. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.

7. UWAGI INNYCH STRON

- (70) Po ujawnieniu ustaleń użytkownicy Valeo, TitanX, Airoldi i TDK Hungary Components Kft („TDK HU”), objęty próbą producent eksportujący Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd. („Xiamen Xiashun”), Europejskie Stowarzyszenie Niezależnych Importerów Metali (EURANIMI) oraz importer O. Wilms GMBH („Nilo”) wyrazili swoje poparcie dla zawieszenia środków.
- (71) Kilka z tych stron zakwestionowało dziewięciomiesięczny okres zawieszenia, argumentując, że potrzeba będzie więcej czasu na stawienie czoła tymczasowym warunkom rynkowym, o których mowa w motywach 30–31, ponieważ jest mało prawdopodobne, że sytuacja ta zmieni się w ciągu dziewięciu miesięcy. W szczególności argumentowali oni, że warunki, o których mowa, mogą nie być tymczasowe, lecz mogą utrzymywać się jeszcze długo po upływie wspomnianego dziewięciomiesięcznego okresu. Komisja zauważyła, że okres dziewięciu miesięcy jest okresem maksymalnym przewidzianym w art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Może on zostać przedłużony jedynie wówczas, gdy po jego upływie nadal spełnione są wszystkie warunki określone w tym samym artykule.
- (72) Po ujawnieniu ustaleń Xiamen Xiashun stwierdziło, że wniosek w sprawie zawieszenia, a w szczególności ustalenia Komisji zawarte w motywie 30 dotyczące obecnego braku równowagi między popytem a podażą na rynku unijnym potwierdzają, że należało przeprowadzić analizę segmentową dotyczącą materiału foliowego, a w rezultacie materiał foliowy powinien zostać wyłączony z zakresu produktu objętego ostatecznymi środkami antydumpingowymi. Komisja odniosła się najpierw do swoich ustaleń przedstawionych w sekcji 2.2.8 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych, w której uznała, że analiza segmentowa nie jest uzasadniona i odrzuciła ten wniosek o wyłączenie produktu. Obecny brak równowagi między podażą a popytem stwierdzony przez Komisję dotyczy produktu objętego dochodzeniem jako całości, a nie konkretnego rodzaju produktu, takiego jak materiał foliowy, a okres po okresie objęty dochodzeniem nie został przeanalizowany w rozporządzeniu w sprawie cel ostatecznych. Komisja ustaliła również, że przedmiotowy brak równowagi ma charakter jedynie tymczasowy, a zatem najlepszym sposobem na jego rozwiązanie jest zawieszenie środków. Argument ten został zatem odrzucony.
- (73) Po ujawnieniu ustaleń kilku użytkowników i importerów zgodziło się z ustaleniami Komisji dotyczącymi stwierdzonej tymczasowej zmiany warunków rynkowych, o której mowa w motywach 23–28, z jej oceną dotyczącą ograniczonego ryzyka gromadzenia zapasów (motyw 59) oraz z jej wnioskiem dotyczącym prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w okresie zawieszenia (motyw 54). W szczególności kilku użytkowników odniosło się do faktu, że po okresie objętym dochodzeniem zawarto nowe długoterminowe umowy z producentami unijnymi, co w połączeniu z innymi pozytywnymi tendencjami na rynku (wzrost popytu i wykorzystania mocy produkcyjnych oraz poprawa rentowności) przyczyni się do zapobieżenia ponownemu wystąpieniu szkody. Ponadto kilku użytkowników wyraziło wątpliwości, czy dodatkowe moce produkcyjne przemysłu Unii będą dostępne w okresie zawieszenia, a także argumentowało, że przedmiotowy okres może nie być wystarczający do zakończenia procesu zatwierdzania.
- (74) W odniesieniu do ustaleń dotyczących dodatkowych mocy produkcyjnych Komisja uznała, że wyraźne spowolnienie w sektorze motoryzacyjnym w nadchodzących miesiącach pozwoli przemysłowi Unii przeznaczyć większe moce produkcyjne na produkcję produktu objętego dochodzeniem, a w rezultacie umożliwi przywrócenie równowagi między podażą a popytem.
- (75) W odniesieniu do twierdzenia, że nie ma wystarczająco dużo czasu na zakończenie procesu zatwierdzania, Komisja zauważyła, że, jak określono w motywie 133 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych, niektórzy główni użytkownicy nie czekali na zawieszenie środków, aby rozpocząć przejście od chińskich dostawców do producentów unijnych, i dlatego rozpoczęli proces (ponownego) zatwierdzania producentów unijnych. Ponadto Komisja odniosła się do swoich wniosków przedstawionych w motywach 136 i 137 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych dotyczących, odpowiednio, istnienia równoważnych stopów i dwóch źródeł zaopatrzenia. Ponadto większość użytkowników zaopatruje się w większość swoich wyrobów walcowanych płaskich z aluminium w UE i w związku z tym

utrzymuje już stosunki handlowe z co najmniej jednym producentem unijnym. Elementy te potwierdzają stwierdzenie, że pod względem zatwierdzenia lub ponownego zatwierdzenia producentów unijnych okres zawieszenia pozwoliłby na sprawne przejście od dostawców z ChRL do producentów unijnych. W związku z tym proces (ponownego) zatwierdzenia prawdopodobnie zajmie mniej czasu niż nowy pełny proces zatwierdzania. Argument ten został zatem odrzucony.

- (76) Po ujawnieniu ustaleń TDK HU twierdziło, że problem braku mocy produkcyjnych w zakresie produktu objętego dochodzeniem wykorzystywanego do produkcji aluminiowych kondensatorów elektrolitycznych utrzyma się po upływie dziewięciomiesięcznego okresu, ponieważ obecnie w UE nie produkuje się tego konkretnego typu produktu. Ponadto jest mało prawdopodobne, aby przemysł Unii był w stanie rozpocząć taką produkcję, a proces zatwierdzania może trwać długo. Komisja zauważyła, że wnioski sformułowane w motywach 217–240 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych pozostają aktualne również w odniesieniu do ustaleń zawartych w niniejszej decyzji. W szczególności nie dostarczono żadnych nowych dowodów, które mogłyby zmienić przedstawione w nim wnioski, że wobec braku odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i towarzyszących im niezbędnych dowodów Komisja nie była w stanie przeprowadzić miarodajnej oceny argumentów TDK HU i innych zainteresowanych stron na podstawie standardowego zestawu wystarczających i terminowo przekazanych informacji. W związku z tym Komisja odrzuciła to twierdzenie.

8. PODSUMOWANIE

- (77) Biorąc pod uwagę tymczasowy charakter zmiany warunków rynkowych dotyczących popytu i podaży, a w szczególności obecny brak równowagi między popytem a podażą na rynku unijnym, a także perspektywy przemysłu Unii na najbliższe miesiące, uznaje się, że prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody związanej z przywozem produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej wskutek zawieszenia jest niskie. W związku z tym Komisja stwierdziła, że w interesie Unii leży zawieszenie środków antidumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem w sprawie cel ostatecznych na okres dziewięciu miesięcy.
- (78) Gdyby sytuacja, która doprowadziła do zawieszenia, uległa w późniejszym czasie zmianie, Komisja może niezwłocznie uchylić zawieszenie środków antidumpingowych. Zgodnie z zaleceniem wydanym przez rzecznika praw stron na posiedzeniu wyjaśniającym w dniu 8 września 2021 r. Komisja postanowiła również ustanowić operacyjny system monitorowania następczego, w ramach którego zainteresowane strony będą mogły regularnie zgłaszać istotne zmiany na rynku,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zawiesza się ostateczne cło antidumpingowe nałożone na mocy art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1784 na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na okres dziewięciu miesięcy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca